

ERRE MÉG ZRÍNYI IS CSETTINTENE

Jamaicában Lorna Goodison és Cherry Natural egyszerre tanítják a fiatal lányokat a szerelmi költészet és az önvédelem mesterfogásaira. Képzeljük a két hölgyet, ahogy Árésznek és Aphroditénak együtt áldozó figyelmük a hamvas kreol, mesztic vagy mulatt lányok vonalait követi. Dárda nyelére dőlve ivott már Arkhilokhosz is, harc és szerelem csak egymás után, váltott műszakban lakhatta be a lélek csarnokát. Most a kiszolgáltatott lányok, mesterek és diákok a barnás szemhéjak molyos sötétjében, múzsacsókra és férfítámadásra várva, készülve a totális letámadásra szeméremizmaikat edzik, hogyan kell egyszerre szavak és testek dárdáinak ellenállni – az izzadtságcseppek levélharmatként ülnek ki a bajusz-árnyakkal megfestett sötét ajakívek fölé.

AZ ÜVEGSZEMŰ BABÁK

Az üvegszemű babákat minden városból gyűjtötte, helyek, ahol járt, helyek, ahol nem járt. Üres tekintetek jelezték, hogy emlék és hiány között nincs különbség – pedig amit magáról tudott, csak ebben a különbségben létezett. Sokszor leült a vitrin elé, és farkasszemet nézett a fénylő, minden tárgyat más, visszavert színtörésben mutató gömbökkel, néha mogadishui szemek kísérték a napját, néha a Trinidadból érkezett szuvenír vattagyöngyei. Harag, csodálat, lemondás, keserédes beletörődés napszakok és fénytörés szerint váltogatva, kiszámíthatatlan hullámban csábították, delejezték – olykor elűzték maguktól, de előbb még lelke aknájába fúródva feltártak egy rejtett járatot, maga elöl is titkolt ösztönterveket. Hogy aztán éjszaka, mikor minden redőnyt lehúzott, és az ásítás sötétjénél is sötétebb tér deszkázta körül, a vattagyöngyök ítéletére bízza mindazt, amit koporsókonform életéből vallani, megbánni, felejteni egyszerre lehet.